U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška a soudců JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Michaely Bejčkové, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše, JUDr. Pavla Molka a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci navrhovatele: **Demokratická strana zelených**, se sídlem Klenčí pod Čerchovem 34, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, o návrhu na neplatnost voleb a návrhu na neplatnost volby kandidátů ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. října 2017,

takto:

I. Návrh na neplatnost voleb a návrh na neplatnost volby kandidátů **se odmítají.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 3. 11. 2017 navrhovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu svůj návrh ze dne 2. 11. 2017. Podle obsahu jde o návrh na neplatnost voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. 10. 2017 a návrh na neplatnost volby kandidátů v těchto volbách. Ve svém návrhu totiž navrhovatel tvrdil jednak porušení zákona, které se vztahuje k volbám jako celku, jednak porušení zákona k volbě jednotlivých kandidátů.

[2] Nejvyšší správní soud shledal, že nebyly naplněny procesní podmínky pro věcné projednání podaných návrhů.

[3] Dle 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále jen „zákon o volbách do Parlamentu"), platí: „*Podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována, (dále jen ‚navrhovatel'). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.*"

[4] Navrhovatel je politická strana, jejíž kandidátní listina nebyla registrována v žádném z volebních krajů pro volby do Poslanecké sněmovny konané ve dnech 20. a 21. 10. 2017. Nefigurovala ani na kandidátní listině podané koalicí.

[5] Tuto informaci si Nejvyšší správní soud ověřil u Státní volební komise. Dle § 33 odst. 6 zákona o volbách do Parlamentu jednotlivé krajské úřady zasílají Státní volební komisi seznam všech politických stran, politických hnutí a koalic, které podaly kandidátní listinu. Státní volební komise potvrdila, že na žádném z těchto seznamů nebyla Demokratická stana zelených uvedena. Podání kandidátní listiny je nezbytnou podmínkou pro její registraci.

[6] Navrhovatel uvedl, že Demokratická strana zelených se zúčastnila voleb ve všech volebních krajích pod hlavičkou strany „Rozumní – stop migraci a diktátu EU – peníze našim občanům, dětem, důchodcům, zdravotně postiženým...“ (dále jen „Rozumní“). Za Rozumné dle navrhovatele kandidovali členové a přívrženci Demokratické strany zelených, např. v Plzeňském kraji to bylo devět kandidátů na dvacetičlenné kandidátní listině strany Rozumní.

[7] V řízení pod sp. zn. Vol 40/2017 Krajský úřad Plzeňského kraje soudu sdělil, že kandidátní listina Demokratické strany zelených nebyla tímto úřadem registrována, ale někteří členové této strany kandidovali za stranu Rozumní, jejíž kandidátní listina registrována byla.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že skutečnost, že členové a přívrženci Demokratické strany zelených kandidovali na kandidátní listině podané jinou stranou (zde stranou Rozumní), neznamená, že pro volby byla registrována kandidátní listina Demokratické stany zelených. Podstatné je, jaká politická strana či politické hnutí svým jménem podává kandidátní listinu, nikoli zda jsou na této kandidátní listině i členové jiných stran. Politické strany nejsou limitovány v tom, zda na kandidátní listině, kterou podávají, uvedenou výhradně své členy nebo i osoby, které nejsou členy žádné strany, případně členy jiné politické strany (shodně viz nález Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, publ. jako N 41/5 SbNU 349). To, že byla pro volby registrována kandidátní listina strany Rozumní, na níž byli členové Demokratické strany zelených, však neznamená, že byla registrována kandidátní listina Demokratické strany zelených. K tomu by tato strana musela podat kandidátní listinu svým jménem.

[9] Možné je, aby více stran podalo koaliční kandidátní listinu, za kterou se dle § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu považuje ta kandidátní listina, kterou všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátní listině jako koaliční označí, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název. Ani skutečnost, že na kandidátní listině jedné politické strany či hnutí figurují členové jiné politické strany či hnutí, nečiní z takové kandidátní listiny koaliční kandidátní listinu ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, nejsou-li splněny požadavky uvedené v tomto ustanovení (tj. jednoznačné označení kandidátní listiny za koaliční ze strany společně kandidujících stran či hnutí, uvedení členů koalice a názvu koalice). Bez splnění podmínek uvedených v § 31 odst. 1 zákona o volbách nejde o koaliční kandidátní listinu. Uvedení kandidátů, kteří jsou kandidáti jiné strany, nečiní z kandidátní listiny podané jednou stranou jejím jménem koaliční kandidátní listinu.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud konstatuje, že Demokratické straně zelených nebyla v žádném z volebních krajů registrována kandidátní listina, proto tato strana není oprávněna podat návrh na neplatnost volby kandidátů dle § 87 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu.

[11] Návrh na neplatnost voleb není u voleb do Poslanecké sněmovny možno podat vůbec. Okruh možných návrhů, které je možno ve vztahu k volbám do Poslanecké sněmovny podat, je vymezen v § 87 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, v němž je uveden jen návrh na neplatnost volby kandidátů.

[12] Dle § 87 zákona o volbách do Parlamentu platí následující:

(1) Podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována, (dále jen „navrhovatel"). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

(2) Podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor volen, každá politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý kandidát, jejichž přihláška k registraci ve volebním obvodu byla pro volby do Senátu zaregistrována, (dále jen „navrhovatel"). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

(3) Návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování.

(4) Návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.

(5) Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta.

[13] Výkladem citovaného ustanovení se Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 5/2006 - 46, publikovaném pod č. 944/2006 Sb. NSS, dostupném z www.nssoud.cz. Zde soud objasnil, že voleb do Poslanecké sněmovny se týká § 87 odst. 1 zákona o volbách o Parlamentu, kdežto § 87 odst. 2 tohoto zákona se týká voleb do Senátu. Z těchto ustanovení je patrné, že u voleb do Poslanecké sněmovny je možno podat výhradně návrh na neplatnost volby kandidáta (či více kandidátů), kdežto u voleb do Senátu je možno podat návrh na neplatnost hlasování, návrh na neplatnost voleb či návrh na neplatnost volby kandidáta.

[14] Úprava v § 87 odst. 3 až 5 zákona o volbách do Parlamentu není samostatná, ale jde o ustanovení navazující na § 87 odst. 1 a 2 daného zákona. To znamená, že v § 87 odst. 1 a 2 zákona o volbách do Parlamentu je stanoveno, jaký typ návrhu je možno u jednotlivých voleb podat, a v § 87 odst. 3 až 5 daného zákona jsou uvedeny důvody jednotlivých typů návrhů.

[15] Voleb do Poslanecké sněmovny se netýká § 87 odst. 3 a 4 zákona o volbách do Parlamentu, jelikož jsou v nich obsaženy důvody návrhů, které nelze u těchto voleb podat (tj. návrhu na neplatnost voleb a návrhu na neplatnost hlasování). Voleb do

Poslanecké sněmovny se týká jen § 87 odst. 5 daného zákona. Pro bližší odůvodnění lze odkázat na zmíněné usnesení sp. zn. Vol 5/2006. U voleb do Poslanecké sněmovny tak zákon nepočítá s návrhem na neplatnost voleb.

[16] Nejvyšší správní soud shledal, že navrhovatel zcela zjevně postrádá oprávnění podat návrh na neplatnost volby kandidátů, jelikož jde o stranu, jejíž kandidátní listina nebyla v žádném z volebních krajů registrována. Zákon pak vůbec nepočítá s podáním návrhu na neplatnost voleb v případě voleb do Poslanecké sněmovny, proto i zde navrhovatel zjevně postrádá oprávnění k jeho podání. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud návrh na neplatnost volby kandidáta i návrh na neplatnost voleb odmítl dle § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[17] Výrok o nákladech řízení vychází z § 93 odst. 4 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu